

Sygn. akt III AUz 203/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak (spr.)
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSO del. Beata Górska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **A. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..**

o wysokość świadczenia

na skutek zażalenia ubezpieczonej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 lutego 2013 r. sygn. akt VI U 1165/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUa 203/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim odrzucił zażalenie ubezpieczonej na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 30 listopada 2012 roku.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy umorzył postępowanie, a wniosek ubezpieczonej z dnia 30 lipca 2012 roku przekazał organowi rentowemu do rozpoznania.

Z postanowieniem tym nie zgodziła się ubezpieczona A. K., która wniosła zażalenie wraz z wnioskiem o zwolnienie jej od ponoszenia kosztów sądowych. Sąd Okręgowy wezwał ubezpieczoną do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez wskazanie, czy postanowienie sądu zaskarża w całości czy w części, a także aby sprecyzowała wniosek zażalenia i podała czy wnosi o zmianę postanowienia, czy też o jego uchylenie i złożyła oświadczenie wraz z dowodami potwierdzającymi sytuację rodzinną i majątkową. Na wykonanie powyższego zobowiązania Sąd Okręgowy wyznaczył

ubezpieczonej termin siedmiodniowy pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zobowiązanie ubezpieczona odebrała w dniu 10 stycznia 2013 roku, lecz pismem z dnia 16 stycznia 2013 roku odmówiła wykonania zobowiązania.

Wobec nie wykonania zobowiązania sądu i nie uzupełnienia braków formalnych zażalenia, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 18 stycznia 2013 roku oddalił wniosek ubezpieczonej o zwolnienie jej od kosztów sądowych i wezwał ją do wniesienia opłaty od zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zobowiązanie wraz z postanowieniem ubezpieczona otrzymała w dniu 28 stycznia 2013 roku. Termin na wniesienie opłaty upłynął dnia 4 lutego 2013 roku. Dnia 5 lutego 2013 roku ubezpieczona wniosła zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 18 stycznia 2013 roku składając jednocześnie oświadczenie o sytuacji rodzinnej i majątkowej.

W oparciu o tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd I instancji, wskazał że do sytuacji ubezpieczonej ma zastosowanie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Zgodnie z art. 397 § 2 k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. A z art. 370 k.p.c. wynika, że sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Jak podkreślił Sąd Okręgowy ubezpieczona braki zażalenia poprzez złożenie oświadczenia potwierdzającego sytuację rodzinną i majątkową uzupełniła po wyznaczonym terminie przez Sąd i nie uiściła opłaty od zażalenia, dlatego też Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji swojego postanowienia.

Powyższe postanowienie zaskarżyła A. K., w zażaleniu podniosła, że wniosła apelację do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, co zostało potraktowane jako zażalenie, przy apelacji termin do jej wniesienia jest dwutygodniowy. W związku z tym nie dopuściła się skarżąca żadnych uchybień formalnych. Jej wieloletnie apele do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o poprawne naliczenie renty, nie przynosiły żadnych rezultatów, dlatego złożyła pozew do sądu. Zaznacza, że jest to odwołanie, a nie zażalenie i termin jest dwutygodniowy. W zażaleniu skarżąca żąda wnikliwego zbadania sprawy, naliczenia renty od chwili jej przyznania tj. od kwietnia 1999 roku zgodnie z prawem i przepisami.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe. Skarżąca bowiem od chwili wydania postanowienia z dnia 30 listopada 2012 roku nie wykonywała zarządzeń nakładanych na nią przez Sąd Okręgowy do uzupełnienia braków formalnych wnoszonych środków zaskarżenia, jak również będąc zobowiązana przez Sąd Okręgowy do złożenia oświadczenia na okoliczność sytuacji rodzinnej i majątkowej, oświadczenia takiego nie złożyła w określonym terminie, a po wezwaniu jej do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 30 listopada 2013 roku skarżąca złożyła oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach po upływie określonego jej terminu 7 dni. Skarżąca nie podała przyczyn uchybienia terminowi. Wobec powyższych ustaleń prawidłowo postąpił Sąd Okręgowy odrzucając zażalenie ubezpieczonej w oparciu o art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., który stanowi, że sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Powyższy artykuł stosuje się odpowiednio do zażalenia.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarżąca nie mogła w tej sprawie wnosić środka odwoławczego w postaci apelacji. W sprawie wydawane były tylko orzeczenia w postaci postanowienia. W sprawie Sąd Okręgowy nie orzekł wyrokiem. Od wydanych postanowień stronom przysługuje środek zaskarżenia postaci zażalenia a nie apelacja.

Jak stanowi art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem jest:

1) zwrot pozwu, odmowa odrzucenia pozwu, przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu lub niższemu albo podjęcie postępowania w innym trybie,

- 2) odmowa zwolnienia od kosztów sądowych lub cofnięcie takiego zwolnienia oraz odmowa ustanowienia adwokata lub radcy prawnego lub ich odwołanie;
- 3) oddalenie opozycji przeciwko wstąpieniu interwenienta ubocznego oraz niedopuszczenie interwenienta do udziału w sprawie wskutek uwzględnienia opozycji;
- 4) rygor natychmiastowej wykonalności;
- 4¹) wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia skargi o wznowienie postępowania;
- 4²) stwierdzenie prawomocności orzeczenia,
- 5) skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka oraz odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia,
- 6) zawieszenie postępowania i odmowa podjęcia zawieszzonego postępowania;
- 7) odmowa uzasadnienia orzeczenia oraz jego doręczenia;
- 8) sprostowanie lub wykładnia orzeczenia albo ich odmowa;
- 9) zwrot kosztów, określenie zasad ponoszenia przez strony kosztów procesu, wymiar opłaty, zwrot opłaty lub zaliczki, obciążenie kosztami sądowymi, jeżeli strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy, koszty przyznane w nakazie zapłaty oraz wynagrodzenie biegłego i należności świadka;
- 10) oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego;
- 10¹) zatwierdzenie ugody zawartej przed mediatorem;
- 11) odrzucenie zażalenia;
- 12) odrzucenie skargi na orzeczenie referendarza sądowego.

Zgodnie z § 2 powyżej powołanego artykułu termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia.

Zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.

Zażalenie skarżącej zawierało uchybienia formalne dlatego też słusznie Sąd I instancji wzywał stronę do uzupełniania powyższych braków w określonym terminie, zaś obowiązkiem strony było ich wykonanie w podanym terminie. Sąd Okręgowy pouczał skarżącą o przysługujących jej środkach zaskarżenia (o zażaleniu), a także o skutkach nie wykonania przez stronę nałożonych na nią zobowiązań.

Na zakończenie niniejszych rozważań Sąd Apelacyjny wskazuje, że apelacja przysługuje stronom od wyroku Sądu pierwszej instancji do Sądu drugiej instancji (art. 367 § 2 k.p.c.). Apelację wnosi się do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku wraz z uzasadnieniem (art. 369 § 1 k.p.c.). Jednakże termin ten nie miał zastosowania do sytuacji ubezpieczonej, gdyż przysługiwało jej zażalenie. Ponadto ubezpieczona winna wykonywać zobowiązania sądu w określonym terminie.

Sąd apelacyjny nie mógł również odnieść się do żądania skarżącej o przeliczenie jej renty, ponieważ to żądanie nie było przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu w zaskarżonym postanowieniu.

W tym stanie rzeczy nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny orzekł o jego oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSO del. Beata Górska